

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 75 – forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning kombineret med forhøjet bundfradrag, ophævelse af fradrag for tobaksudgifter m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 26. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Klaus Hækkerup (S).

Troels Lund Poulsen

/Søren Schou

Spørgsmål 2:

Med lovforslaget ændres beskatningsreglerne for persongrupper, der ifølge anden lovgivning, har eller har haft bopælspligt og er lovgivningsmæssigt forhindret i at overtage helårsboligen. I bemærkningerne anføres tillige, at en bopælspligt, der er baseret på en aftale, kontrakt eller lignende, ikke er omfattet af de tilsvarende regler.

Såfremt det tillige er aftalt, og der heller ikke i praksis gennemføres overdragelse af helårsboligen, hvorfor skal en tilsvarende regel da ikke være gældende for andre persongrupper f.eks. pedeller, der har ansættelse med bopælspligt?

Svar:

Allerede efter de gældende regler kan værdiansættelse af fri bolig for almindeligt ansatte nedsættes, hvor den ansatte er omfattet af en bopælspligt.

Almindeligt ansatte, der får stillet en fri bolig til rådighed, er skattepligtige af markedslejen af den fri bolig. Ved værdiansættelsen af markedslejen af den fri bolig bliver der dog taget hensyn til en eventuel bopæls- eller fraflytningspligt. SKAT har udstedt en anvisning med vejledende satser for, hvad der skal forstås ved markedslejen. De vejledende satser for markedslejen er fastsat ud fra objektive kriterier så som boligens areal, antallet af toiletter og bade faciliteter, om der er indlagt centralvarme m.v. Hvis den ansatte på grund af sit arbejde har pligt til at bebo en bestemt bolig og fraflytte den ved ansættelsesforholdets ophør, nedsættes markedslejen med 30 pct. Det kan f.eks. være relevant for pedeller, viceværter, præster, skovridere og lignende ansatte, der har en tjenestebolig.